...Reich
BERLIN, ilmersdorf 1.
Mecklemburgischerstr.73/II
Ukrainischer Pressedienst

Рік II. ...твер, 26. червня 1941. Ціна 30 сот.

КРАКІВСЬКІ ВІСТІ

щоденник, виходить кожного дня, крім неділь і свят

АДМІНІСТРАЦІЯ: Краків, Райхсштрассе 34. Тел. 230-38 РЕДАКЦІЯ: Краків, Ожешкової 7. — Тел. 104-81	„Krakauer Nachrichten" — Tageszeitung. Administration; Reichsstrasse 34. Schriftleitung; Orzeszkowagasse 7.	ПЕРЕДПЛАТА в краю і за кордоном: місячно . . . . . . 6 зол. Курс 1 нім. марки = 2 зол., 5 чеських корон = 1 зол., 5 слов. кор. = 1 зол.

Українці в епохальній хвилині

ТЕЛЄГРАМА ПРОВІДНИКА УКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ до ПАНА ҐЕНЕРАЛЬНОГО ҐУБЕРНАТОРА.

„Історичне рішення Фірера піти военним походом проти совітської держави рабів стало подією, яка викликала якнайширішу радість і між німецьким і між українським народом у всьому світі, особливо серед українського населення в Ґенеральному Ґубернаторстві.

З того приводу спішимо висловити Вам, Пане Ґенеральний Ґубернаторе, почування нашої найглибшої вдячности за Вашу успішну підтримку нашого населення, яку Ви виявляли нам до сьогодні.

При цій нагоді просимо допомагати нам також і в майбутньому при здійснюванні побажань, які ми предложили в нашому меморіялі з квітня 1941 р. у справі розвитку українського населення в Ґенеральному Ґубернаторстві. Ми сподіємося, що також Ваші надії, які Ви звязуєте з українським населенням у Ґенеральному Ґубернаторстві в справі розбудови тутешнього життя, від сьогодні ще більше поглибляться, бо наша праця міцнітиме почуваннями нашої вдяки супроти Вас і заприязненого німецького народу.

Просимо зволити передати наші почування Вождові німецького народу і його співробітникам з-поміж збройних сил, партії і держави, зайнятим на Сході заведенням нового европейського ладу".

ПРОФ. ВОЛОДИМИР КУБІЙОВИЧ,
Провідник
Українського Центрального Комітету.

ВІДПОВІДЬ ҐЕНЕРАЛЬНОГО ҐУБЕРНАТОРА МІНІСТРА Д-РА Г. ФРАНКА.

„Ґенеральний Ґубернатор міністр д-р Франк у відповіді висловив телеґрафічно сердечну подяку Провідникові Українського Центрального Комітету, Професорові Володимирові Кубійовичеві за вислови льояльних почувань українського населення з приводу епохальних подій наших днів".

Великі осяги у війні із Совітами

БЕРЛІН, 26. 6. — Головна Кватиря Вожда. — Начальна Команда Німецьких Збройних Сил подає: На сході бої сухопутньої армії, летунства і военної маринарки проти совітських збройних сил приймають такий корисний хід, що слід сподіватися великих осягів.

На морі коло Анґлії боєві літаки знищили біля східнього побережжя два вантажні кораблі загальної містоти 11.000 тон, які плили під охороною і крім того ушкодили бомбами важкого калібру два інші торговельні кораблі. Минулої ночі летунство бомбардувало з добрим осягом важні обекти в порті Ліверпуль. Цільні бомби викликали сильні пожежі в доках, фабриках і маґазинах. Дальші повітряні атаки були спрямовані на порти при устю рік Тин і Темзи та не летовища південно-східньої Анґлії. Сильніша ескадра німецьких боєвих літаків обкидала вночі на 25. червня ц. р. бомбами всіх калібрів британську морську базу — Гайфу.

Підчас атак британських боєвих літаків під сильною охороною ловецьких літаків у повітряних боях, два зістрілила протилетунська артилерія. Британські літаки скинули останньої ночі розривні і запальні бомби в західній і північно-західній Німеччині. Між цивільним населенням було кілька забитих і ранених. Шкід оборонно-господарського, або військового значіння не було. Нічні ловецькі літаки і морська артилерія зістрілила три британські літаки.

Поодинокі совітські літаки бомбардували мешкальні дільниці міст Мемеля і Кеніґсберґу. Атаки спричинили смертельні жертви, здебільша між военними полоненими. Кілька будинків знищено, або ушкоджено.

Обурення Туреччини

На сторінках офіційного орґану „Улюс" попоявилась вступна стаття посла Атай про теперішне положення. Автор підкреслює, що прилюдна опінія із здивуванням довідалась про домагання Молотова у справі Босфору й Дарданелів, хоч Туреччина не занедбала нічого протягом 20 років, щоби створити приязні взаємини з СССР. Тепер слова мусять уступити перед фактами.

Посол Ус висловлює також своє здивування на сторінках щоденника „Вакіт", підкреслюючи, що важко зрозуміти, як могли Совіти погодити нібито приязні відносини до Туреччини з вимогами відступлення Дарданелів.

Важні наради в Токіо

ТОКІО, 26. 6. — У середу 25 ц. м. відбулась під проводом премієра кн. Коное спільна конференція між членами уряду та армії, на якій обговорено справи, які вирнули в звязку з новим положенням в Европі. По цій конференції відбулись довші наради між секретарем державної канцелярії Томіта і головою уряду плянування ґен. Сузукі та обома шефами політичних відділів армії і маринарки: ґен.-майором Муто і контрадміралом Ако. Темою нарад було военне положення в Европі та її наслідки для Японії. Пленарне засідання державної ради, визначене на середу, пересунено на домагання уряду до 2. липня ц. р.

——o——

Вимога хвилини

Краків, 26. червня 1941.

Вже минуло кілька днів пянких радістю, та ще не заспокоїлося серце, ще спирає віддих у грудях.

А проте ми привикаємо. Не деремось на небо, і — як комусь могло здаватися, що на цю вістку всі збожеволіють — тимразом помилився. Ми видержали цю надмірну радість, як і видержували колись надмірне горе. Мало того: ми дещо змінились, набравши тієї поваги та спокою, що буває у німців, як переживають великі події. Приглянулись дечому, дечого вже навчились. Наука не пішла в ліс. Навіть здаємо собі справу, чому так повинно бути. Не похоплюємось вже й на традиційне „що чувати нового", цю нашіптувану пошту, сприймаємо правду за правду, неправду за видум і тільки здвигаємо раменами, з пожалінням, як наші „сусіди" ще досі нічого не навчились, а живуть тим, чим жили і що їх завалило — забріханістю, вірою в те, що найдальше від правди. Та малі виїмки бувають, і в нас, бо де їх немає! Це ті — що замало в них роботи, а забагацько часу, який зайво витрачують. Вони, хапчиві на кожний підслух, на кожний порух уст — насторожують свої уха, мікрофонічно чулі на кожну вістку, ловлять її та з правдивою насолодою передають далі відповідно підкрипивши та підсоливши для сензації. Ці каварняно-паркові політики, стратеґи готові вам затроїти і найчистіше повітря. Хворим, перечуленим зганяють сон з очей, іншим не дають спокійно працювати. Їх треба відганяти від себе, як настирливі мухи, бо вони всюда влазять з тим своїм „ця чула, як той казав"...

В імя чого і для кого воно потрібне, зайво вияснювати, бо всі ми знаємо, що непотрібне, а то й шкідливе, тому, що заразливе, як яка пошесна недуга, і треба би вилити неодно відро зимної води на голову кожному такому всезнайкові.

Є в нас своєрідне слово — „байдикувати". Це щось із водної термінології. Кажуть також — „збивати байдаки". Колись воно, за козацьких часів, було мабуть висловом лінтяйства, а проте таки означувало якусь працю, значить людям ніколи аж задобре не поводилось. А тепер є такі, що їм поводиться задобре, вони заситі, забагацько в них зайвого часу, і коли їм нічого робити, треба язиком молоти, бути неплатною, непрошеною телеграфічною агенцією.

А при тому в них усе ця сама думка: про себе, про свою особу. Відсіля і ця метушливість, зацікавлена навіть тим, що не дійсне. Та що нині людина супроти того, що гряде: спільнота — не одиниця, доля Батьківщини і її потуга — це той ідеал, для якого жити і вмирати.

Віра, праця, видержливість, а не байдакування та поширювання сплетень — ***нинішня вимога хвилі.***

Москва організувала білгород. замах

ДОКУМЕНТИ, ОПОВІЩЕНІ НІМЕЦЬКИМ УРЯДОМ ЗАКОРДОННИХ СПРАВ.

Совітські інтриги виступили зовсім ясно у справі Югославії. Зі знайдених французьких документів німецький уряд довідався про заяву Молотова, що він її склав у травні 190 р. югословянському послові Георгевічеві. Молотов намагався Югославію зробити ворогом Німеччини. Як подає Георгевіч, Молотов вказав на можливість, що СССР спротивиться кожному наступові Італії й Німеччини в дунайському басейні. Совіти підганяли Югославію у зброєнні та обіцяли підтримати її доставою зброї на кредит. Георгевіч мав у Москві враження, що Німеччину вважають за ворога завтрішнього дня. „Вже тепер Німеччина є могутнім ворогом, проти якого приготовляються в Москві". В СССР „усіми силами проволікають достави та стараються їх утруднювати". Також у військових колах Білгороду оцінюють подібно совітське становище. В одному нарисі, з 24. 6. 1940, найденому серед актів югославянського ген. штабу, пишеться, що „закордонна політика СССР є вповні незалежна від Німеччини та що тому невиключені несподіванки проти Німеччини". Становище СССР виявилося ясно у справі достав зброї для Сербії, про що пишеться в актах сербського військового міністерства так: Згідно з предложенням сов. уряду, сербський посол у Москві передав 14. 11. 1940. р. заступникові комісара закордонних справ Вишинському спис воєнних матеріялів, потрібних для Сербії. Вже тиждень пізніше, 21. 11., сербський військовий представник одержав відповідь начальника совітського генерального штабу: „Даємо все, що потрібно, і то негайно".

Як відомо, совітська преса й радіо привітали радісно білгородський замах і уряд Сімовича. Безфумнівну заговірники вже поперед переворотом були скріплені обіцянками совітської допомоги. Очікування ґрупи Сімовіча були близькі здійснення, коли 5.4. 1941. підписано совітсько - югославянський пакт приязни і про ненапад у Москві. Цей договір був звичайною провокацією Німеччини, підбадьоренням до протинімецького становища уряду Сімовіча й найшов широкий відгомін у цілій світовій пресі. Скрізь підкреслювали незгідність цього договору з німецько - совітським договором. Це був рішальний зворот у німецько - совітських взаєминах. Говорили навіть про можливість війни СССР проти Німеччини. Державний підсекретар Злучених Держав, **Самнер Велес**, пояснює так цей совітський крок після розмов з совітським амбасадором у Вашингтоні:

„Югославянсько - совітський договір приязни може мати велитенське значіння. Договір торкається різних інтересів. Є основа думати, що він буде не тільки пактом приязни й неаґресії".

Що цей договір зрозумів уряд Сімовича, як заклик до боротьби проти Німеччини, виходить недвозначно з документарно ствердженого становища посла Нінчіча, брата міністра закорд. справ уряду заговірників. На тісний звязок між Сімовичем і СССР вказує далі ця обставина, що після вибуху воєнних дій велике число югословянських військових літаків відлетіло до СССР, щоб оминути знищення. Сов. уряд предложив югословянським старшинам службу в червоній армії. Є документарні дані, що СССР передавав ґенер. штабам Югославії й Греції вістки про рухи німецьких і італійських військ.

—o—

Від Балтику до Чорного моря

Головне Командування Німецьких Збройних Сил. Ч. 221/41. Берлін, 11. 6. 1941.

До уряду Великонімеччини, на руки міністра закордонних справ.

Головне Командування Німецьких Збройних Сил ввесь час повідомляло уряд Великонімеччини, що військове становище СССР чимраз більше набирало загрозливого характеру. Коли політичне становище СССР було змінливе та виповнювання договору в господарській ділянці назагал не давало притоки до протестів, то стало ясним, що військові заходи СССР недвозначно призначені до приготувань до нападу на Великонімеччину.

Цей розвиток подій, що довів до великого вмаршу червоної армії від Чорного моря до Балтику, представляється так:

На переломі року 1939/40 не було ніякої журби про безпеку німецького східнього кордону. СССР виявив підчас ліквідації Польщі приязне становище. Вже з початком 1940 р. треба ствердити, що СССР почав не тільки сильно укріплювати свій західній кордон, що створив не тільки т. зв. мертву смугу вздовж кордону та переніс промісл вглиб краю, але також чимраз більше скріплював прикордонні війська.

Дня 1. 9. 1939 на просторі на захід від лінії Архангельськ — Калінін — Полтава — Західня частина Криму стояли:

44 стрілецьких дивізії, 20 кінних дивізій і 3 моторизовані панцирні бриґади.

З приводу походу на Польщу СССР до 28. 11. 1939 р. скріпив ці війська на 47 дивізій і моторизованих та панцирних бриґади до стану:

76 стрілецьких дивізій, 21 кінних дивізій і 17 моторизованих і панцирних бриґад.

Не зважаючи на скінчення походу на Польщу — СССР продовжував скріплювання військ у великому розмірі. До 12. 3. 1940 прийшли найменше дальші 16, мабуть навіть 25 дивізій, до того ще моторизовані бриґади. Загальне число сов. військ на західньому кордоні в середині березня 1940 було:

86—95 стрілецьких дивізій, 22 кінні дивізії та 22 моторизовані і панцирні бриґади.

Коли спершу співпраця німецьких і совітських станиць на новому кордоні б. Польщі була позірно добра й без перешкод, прийшло зимою 1939/40 до поважних зударів. Ці зудари виявили неґативне й зовсім вороже до Німеччини становище совітських кордонних військ. Їхня поведінка була вповні безпідставна, бо з німецького боку отверто виказували мирні наміри та намагалися довести до мирного співжиття. Совітські нарушення кордонів були багато частіші від німецьких, що були припадкові й мимовільні. Часто траплялися смертні випадки на німецькій території. Щойно на поважні заходи німецького уряду — Совіти перестали якийсь час нарушувати кордони.

Підчас зайняття балтійських держав Совітами згідно з договорами мало бути там разом 70.000 вояків. Спершу було там — 28. 1. 1939 — 53.000 вояків і 1. 2. 1940 — 57.500 вояків. Зайняття відбувалося без опору. Коли балтійські держави були вже зайняті, тоді ввійшли туди незвичайно сильні війська всіх родів зброї. Літом 1940 було там загалом 250.000 вояків.

Тепер стоїть там приблизно 650.000 вояків на теренах колишніх балтійських держав.

Дальшу важку загрозу для Німеччини створив вмарш сильних совітських військ на совітсько-румунський кордон, що почався в жовтні 1940 р. Коли в вересні 1940 р. на бажання тодішнього румунського уряду обмірковувано справу висилки німецької військової місії та опісля це переведено в життя, совітський уряд використав цю обставину для того, щоб стягнути в Бесарабії й Буковині значні маси військ. Завданням цих військ було натискати на балканські держави, зменшувати німецький вплив на Балкани, та всі мирні пляни Німеччини на Балкані зводити внівець. Від часу, як англійські війська прибули до Греції, завданням совітських військ, зібраних над румунським кордоном, було після заговору в Білгороді приступити до війни і, вдаривши в західньому напрямі, ввійти в звязок із югославянською армією та відтяти німецькі війська від їхніх баз. Створено передумовини до цього наступу, побудовано біля кордону летовища, бази, стягнено панцирні частини і т. д. Тільки через швидкі й вирішні перемоги ці пляни знівечено.

Червоною ниткою тягнуться через 1940 і 1941 рік безперервним ланцюгом нарушування німецького кордону совітським летунством. У місяці травні 1941 р. совітські літаки перелетіли 27 разів німецький кордон. З початком 1941 р. почали знов совітські вояки нарушувати кордон, що прибрало з часом нестерпні форми.

Переконливу картину незвичайного скупчування совітських військ на західньому кордоні дає цей виказ:

1. 9. 1939: 44 стрілецьких дивізій, 20 кінних дивізій і 3 моторизовані й панцирні бриґади — разом біля 65 дивізій.

28. 11. 1939: 76 стрілецьких дивізій, 21 кінних дивізій і 17 моторизованих і панцирних бриґад, разом біля 106 дивізій.

1. 5. 1941. 118 стрілецьких дивізій, 20 кінних дивізій і 40 моторизованих і панцирних бриґад — разом 158 дивізій.

Гол. Командування Німецьких Збройних Сил із уваги на ці скріплення червоної армії мусіло пересунути війська на східні кордони. Ці пересунення спричинив виключно загрозливий совітський вмарш.

Загроза, що виливає для Німеччини з вмаршу совітської армії відповідає ворожому протинімецькому духові, що постійно зростає. Про це повідомляють теж численні вістки заприязнених і невтральних обсерваторів.

З того виходить, що вмарш червоної армії можна вважати в основі закінченим. Бо з загального числа 170 стрілецьких дивізій, 33 і пів кінних дивізій, 46 моторизованих і панцирних бриґад, було на західніх кордонах: 118 стрілецьких дивізій, 20 кінних дивізій і 40 моторизованих і панцирних бриґад.

В інших сторонах европейської частини СССР було тільки 27 стріл. дивізій, 5 і пів кінних дивізій і 1 моторизована й панцирна бриґада.

На Далекому Сході було тільки 25 стрілецьких дивізій, 8 кінних дивізій і 5 моторизованих та 5 панцирних бриґад.

Совітські війська щораз ближче присувалися до кордонів, так що поодинокі частини війська й летунство стали в безпосередньому сусідстві. Прикордонні летовища зайняли сильні летунські ескадри. Сильно зросла розвідча діяльність, що її переводили частинно високі старшини з великими штабами.

Всі ці факти, звязані з волею знищення Німеччини, що її плекають у совітському війську, мусіли довести до такого висновку, що СССР приготовляється до нападу на Великонімеччину у хвилині, найбільш для нього відповідній.

Шеф Головного Командування Німецьких Збройних Сил
Підписано: **Кайтель.**

Восхвалю Бога моєго...

Народ у неволі. Без сили. Мов паралітик у придорожнім рові. Обдертий зі слави, ограджений обманцями. Виставлений на глум нелюдських злочинців. На руках довголітні важкі кайдани, на ногах диби, уста замкнені: щоб слова не промовив, щоб ніхто не почув його скарги, або — прокляття.

А із зболілих грудей стогін: „Боже! Доколі ярость Твоя на ни!" Боже, як довго Твій гнів на нас! Коли ж положиш край довголітній недолі! А з серця, набіглого, запеклою кровю, докір і зневіра: Ця проба понад наші сили. Рятуй, бо загинем! Чи не бачиш? Хитається твоя святиня, що від віків Ти будував на наших землях своїми руками. Її підмінували, ось-ось розвалиться а румовищами розчавить нас, Твоїх дітей. А на *руїнах Твоєї святині виросте нова богохульна вежа модерного Вавилону!*

Чи не чуєш стогону катованих, чи до Тебе не доходять скарги зі Соловок і страшних підземель Лубянки, чи Ти глухий на крик мордованих людських мас?! Боже! Поможи нам.

А ген з-за хмар, із зообрійних просторів голос, мов відгомін дзвону у тихий літній вечір; далекий та могутній:

— Мої дороги — не ваші дороги. Ви не бачите мети, до якої вас веду цим тернистим шляхом. Та прийде час, що благословитимете мене за кожну хвилину терпіння. Із слів ваших і терпінь, страждань і недолі. сплету я вінок слави й перемоги й положу його на голові вашої Матери-Страдальниці. І славою її й багатством славні й багаті будуть її діти. Від рода в рід. Во-віки.

..І йшли дальше довгі, важкі дні. Сірі й одностайні.

Брутальна машина колективу йшла все далі й далі по розлогих степах України, по широких ланах Поділля, ген — аж під горді Карпати. І нищила й торощила по дорозі все: дім, родину, майно й довголітній добуток працьовитих селянських рук.

За собою лишала: розбій, смерть і недолю. Руїну й жах.

Аж одного дня несподівано, нежданно розніся голос могутній, мов голос грому:

Кінець сваволі й руїні! Задріжали простори, стрепенулась земля.

Рушили збройні лави до бою. Пішли нестримно, мов буря вперед. Заревів з болю ранений кат. І хоч завдано йому страшний удар — ще в передсмертних судорогах боронитьcя, ще сіє докруги себе руїну, смерть і жах.

І хоч ще конають мучені наші брати, хоч ще шаліє терор і насилля, хоч ще гудуть воєнні сурми й гремлять гармати, то вже сьогодні, злучені з тими, що визволені з-під гніту й ярма, та з тими що на це визволення ждуть, заносимо благодарну мольбу до Бога:

За довголітні терпіння й страждання цілого народу, за тюрми і заслання, за насильства і розлуку, за вигнання й скитання, за кожну хвилину терпінь, за кожний момент недолі — Боже, хай буде слава Тобі!

Ми бачимо ті шляхи, що ними впродовж віків вела нас Всевидющість, ми бачимо ту славу, що жде нашу Батьківщину. І тим буде вона ясніша і тривкіша, чим більше було наше терпіння, чим страшніші були наші великопятницеві страсті.

Із сліз народу, і з крови наших предків і братів, із жертв народу — зродилася наша воля і кличе нас до нового життя.

Гей! Ви, що сидите ще на Соловецьких островах, брати - сестри в Казакстані й Туркестані, в підземеллях совітських тюрем, чи чуєте:

Серед гуку моторів, серед грому гармат й трiскоту кулеметів, понад пшеничними ланами й тихими степами України, понад зруйнованими вашими домами летить до вас гомін великодних дзвонів?!

Чи чуєте?!

Всеволод Дурбак.

ОБУРЕННЯ НА КОМУНІСТИЧНИХ УРЯДОВЦІВ.

БУКАРЕШТ, 26. 6. — Совітська радіовисильня в Києві подала в радіопередачі дня 21. ц. м., присвяченій внутрішнім совітським справам, деякі подробиці про жахливі відносини фатальної комуністичної господарки. При тій нагоді зацитували уступ із одної статті зі щоденника „Комуніст", що незвичайно гостро критикує жахливі відносини по колхозах та осуджує поведінку большевицьких службовиків. Особливу увагу звертали на скандальні відносини в колхозі ім. Ворошилова. Зі самозрозумілих причин совітське радіо не могло заторкнути корупційних афер. Таким чином — як пише „Комуніст" — відбивається недостача дисципліни й такого стану не можна довше терпіти. „Комуніст" домагався від влади, щоби зайнялася справою зловживань і крадіжей в колхозі та щоби розвязала його організацію.

———o———

Н. КРЕГУЛЕЦЬКИЙ.

Заки вдарили громи

II.

А все ж таки, хоч як це дивно сказати, такого настрою, як попередніми роками вже не було.

Багато тих самих лікуванців мешкало по тих самих віллях і пансіонатах, ходили тими самими стежками й межами до старої церкви й до цілющого джерела на очі ген далеко за селом, тими самими гуртками збиралися по вечері в палатці, або в кіоску коло ставка, а все ж таки. ніби не ті стали, що колись. Просто не пізнавали себе.

— Що з вами, пані?

— Як то що?

— Такі мовчазні, задумані, сумні — чи не закохалися?

— Щось також!...

Приїхав „Фуньо" зі Львова, історик нашого театру, колись такий люблений усіми, веселий, дотепний, тенор, що так чудово співав народні пісні, як ніхто; старі знайомі тішилися, що внесе в товариство рух і життя, а він кілька днів походив по парку, як бузько по болоті, випив кілька келишків у буфеті й одної гарної днини — його нема! Шукають, гукають, — поїхав назад до Львова.

І приїхав другий незрівняний співак-самоук (але то дійсно незрівняний), відомий під іменем „Дзюнка", що бувало з ґітарою по знайомих ходив і так гарно співає, що аж душа радується, — приїхав, привітався із знайомими (а кого він не знає?) і — мовчить. Годі його допроситися, щоби взяв ґітару до рук. Розстроєна, а сам він захрип, заспіває другим разом. Але коли цей другий раз буде — ніхто не знає.

Гості цікавляться Крилосом. Мало не що-днини іде туди велике авто. Замале, щоб помістити усіх охотників. Одні в других на колінах сидять, але їдуть, щоб побачити фундаменти величавої святині та поклонитися камяній домовині її основника. Спішно їм, буцім бояться, що не спізнилися...

Вертаються вдоволені, але задумані й маломовні. Хоч камінчик якийсь, хоч шматочок черепка з XII. століття на спомин собі привозять... Крилос, колишня наша столиця, могила минулої слави. Хто зна, що з нею буде? Може фундаменти назад землею засиплять, а Осмомислову домовину до решти розібють, — хто знає?

Не даром „влада" з багнетами кругом того, для нас святого, місця ходить і гостей леґітимує, хто вони? Хто знає, що завтра буде?

Аж нараз, ніби крук чорне, слово „війна"...

Звідкіля воно прилетіло, ніхто сказати не вміє. Чорний крук над нашим живцем літає і захриплим голосом кряче: „війна!".

Одні слухають його, інші відганяють від себе. Не вірять, не хочуть вірити. Ще рани по тамтій не загоїлися, а вже нова? Це ж була б руїна цілої культури, занепад життя, може й кінець Европи. Неможливо! Ні, ні, навіть не згадуйте про такі страхіття.

Хтось приїхав зі Львова й розказує про чудо в Чайковичах. На вікні селянської хати появилася Матінка Божа. Як жива, в красках. Один наш маляр-артист вірно відмалював цей образ. Це не привиди хоробливих уяв, не видиво якесь фантастичне, лиш справжній образ, намальований незримою рукою. Люди ходять туди, клякають і моляться.

У моїй віллі вікна два роки тому вставлені. Часто-густо миті, чистіські. Аж на одному з них нараз також якісь малюнки появились, нерозгадані, таємні. Дехто каже: „пересторога", другі злегка похитують головами: „фізичний процес"... Або я знаю?

А Настя Волошин, а Стася? Невже ж вони вдають? Невже ж не досліджували їх духовні й світські вчені? Кажіть, що хочете, але є речі, які не снились фільсофам. До них належить також ворожба самбірських радників, що викликують духів. Фантастична й неправдоподібна нині, але завтра? Хто знає, якою вона виявиться завтра...

Колись така ясна й здорова атмосфера, якою визначався наш живець, стає нині гнітючою, важкою, забагато ірраціонального живла нараз вплинуло до неї.

Купець Пронь, що продає тютюн, папіроски й часописи в кіоску, нарікає, що цей кіоск перенесено на нове місце. То не добре. Він кожного нового гостя питається, що там у них говорять, буде війна, чи ні? Своєї думки не виявляє, але по змарнілім обличчі й по невиспаних очах знати, що він її боїться.

Аж як на те помічник директора занедужав, цей, що його пані величали стопроцентовим мужчиною.

Він усяке питання розвязував кріпким словом і жестом. Так, і не інакше!

Занедужав нагло й важко. Мусіли його вночі автом відвезти до Львова.

Його товариш працює тепер за двох.

— Пане директоре, для мене знижка на боровину...

— Пане директоре, мені дали загарячу сірку...

— Пане директоре... пане директоре... пане директоре!...

Зранку до ночі гонить по парку і по цілім заведенню та потиться без боровини й сірки.

Але палатка всетаки приманює до себе. Вона має, як не нинішній, то давніший принаб. Скільки гарних хвилин пережилось у ній! По вечері сходимося там. Та не надовго. І в палатці чогось тепер скучно. Проходимо через новий парк. Там, якраз цього року, зроблено широку тверду стежку, мов дорогу. Електричні лямпи гаснуть, бо ніч спокійна, ясна. Хтось почав місцеву, народню пісню: „Світи, місяченьку". Хтось підхопив її — співаємо.

Нараз пісня мовкне. Над віллею „Роксоляна" на небі хрест. Рамена видовжуються, ростуть, на одну третину цілого темно-синього неба. Довго, довго стоїмо. Хрест не щезає — росте...

Мовчки розходимося по своїх кватирах.

Чудні діла Твої, Господи!...

З голосів преси

Боротьба з жидо-большевизмом за визволення цілої Европи

Сталося. Вибила година боротьби на сході Европи, що вирішить долю не тільки всіх народів, які караються під обухом жидо-большевицького режиму, але й долю цілої Европи. І вістку про війну Німеччини з большевизмом прийняв із радістю цілий культурний світ. Уся преса, зокрема німецька, подає обширні документи про перфідну ролю совітського уряду в сьогоднішній німецько-англійській війні, про кертичну роботу жидо-комуністичної партії у всіх краях і між усіми народами світа, про сподівання жидо-комуни приходу тієї хвилини, коли у втомлених і знищених війною державах Европи, можна буде легким коштом викликати анархію, захопити владу у свої руки та запановувати над Европою.

Німецька преса оголосила цікаві документи про ворожу акцію жидо-комуни разом з російсько-большевицьким урядом проти Німеччини, коли побачила, що Німеччина не то що не знесилюється, але саме, навпаки, кріпшає в цій війні.

Між іншими дуже цікаву статтю на цю тему пера **Альфреда Розенберга** помістив провідний орган **„Фелькішер Беобахтер"** з 24 червня ц. р.

Автор підкреслює велику радість, що „кожний націонал-соціяліст може вже вкінці зовсім отверто говорити на цю тему". Дотепер треба було дійсно великого гарту духа, просто самовідречення та тверезого зрозуміння державних інтересів, щоб повних 14 років терпіти большевицькі затії і вкінці навіть підписувати у 1939 р. договір про ненапад з СССР. Одначе кожний німецький державний муж знав, що годі підіймати боротьбу на два фронти. Але вкінці вибила година, яку приспішила кертична підготова совітського уряду напасти ненадійно на Німеччину.

У Москві — читаємо далі — вже в 1938 р. прийшли до переконання, що самі гасла світової революції не вистарчають до перемоги. Ще в 1918 р., у часах нечуваної нужди між народами, головно у східній Европі, спричиненої революціями й атентатами, можна було думати, що комуністичний переворот удасться також в інших державах. Усі рознуздані совітські республики, всі намагення на Балкані й, вкінці, револьта в Еспанії, були найбільшими атаками большевизму на Европу. Міліярди й міліярди розкиданих грошей доводили до страшних нещасть. Але оборонна сила культурних націй була надто велика, щоб улягти в найбільшій навіть біді й скінчити самогубством. Коли ж Сталін у 1938 р. врезиґнував уперше на партійному конгресі з нападів на Німеччину, це був симптом тверезої оцінки положення. Обсервуючи аґресивний підхід Англії, вдушити Німеччину окруженням, Москва постановила використати це й перейшла від пляну безпосередніх революцій до тактики розчленовування сусідніх із Совітами країв, без страти своїх мілітарних сил, дожидаючи догідного часу. Москва рішила скористати на часі й повела здержливу політику.

Фірер зясував аж надто яскраво у своїй проклямації цю політику вимушень, що її веде совітський уряд продовж двох років, що довела вкінці після приборкання західніх ворогів до проголошення війни. Вже довше годі було терпіти.

Сьогодні перед націонал-соціялізмом і Німеччиною — пише далі автор — відкриті дві проблеми. Перша — це знищення большевизму як ідеї й політичної сили, друга — це розвязка завдань на велитенських просторах і серед народів СССР. Розвязати ці проблеми серед безлічі труднощів, що їх створив час жидо-большевицького розкладу, це нелегке діло.

Націонал-соціялізм і фашизм є першими, що піднялися розвязки цього питання. Сьогодні всі народи Европи виставлені на велику спробу. Вони, приєднуючись до великого европейського фронту, розуміють аж надто добре, що тут іде велитенська боротьба за існування кожного народу й кожної людини в Европі. Перед усіми стоїть історичне завдання — піддержати цю боротьбу, що її підняла німецька армія. Ніколи не сміє повторитися ще раз листопад 1918 року. Ніколи не сміють жидо-марксистські сили прийти до влади. Ідея знищити раз на все гидру — це наявний доказ, що Німеччина підняла цю боротьбу не тільки за власну свободу, але за визволення цілої Европи у повному того слова значінні.

Світ про війну з жидо-комунізмом

В Японії прийняли вістку — читаємо в радіотелеґрамі кореспондента німецького часопису **„Дойче Альґемайне Цайтунг"** — про війну з большевією зі захопленням. —

Маніфестаціям не було кінця. Урядові круги не були цим фактом заскочені, бо вони все мали тісний звязок з представниками урядів обох держав оси, а проте японський уряд таки зараз зійшовся на нараду. Японські часописи подають дуже обширні коментарі до тієї війни та проклямації Фірера і заяви Рібентропа. Вони ствердижують, що війна була остаточною конечністю, тому, що в міжчасі англійці зробили з большевиками згоду, як це подала вже американська преса. В Японії слідять одночасно за становищем Англії й Америки і є загальне переконання, що допомога Англії Совітам дістане апробату Америки. Проте годі собі уявити, щоби Англія й Америка змогли прийти большевії з якоюнебудь допомогою.

В. Британія програла совітську карту

Офіційний орґан німецького міністерства закордонних справ „Дойче Діпльоматіш-Політіше Кореспонденц", обговорюючи теперішне політичне положення у звязку з війною між Німеччиною і Сов. Росією, пише:

„Навіть в роках т. зв. приязні в Берліні не обманювались надією, що зліквідовано постійне вороже відношення Сов. Росії до відродження Европи. В тому часі, коли ворог на заході приступив до удару, ворог на сході заняв вичікуюче становище зі зброєю при нозі. Його єдина надія полягала на приході хвилини, коли він зможе з якнайменшим зусиллям загорнути Европу, ослаблену в боротьбі проти В. Британії. Одначе Европа під проводом Німеччини перекреслила ці надії з хвилиною коли: 1) фактично закінчено війну з усіми союзниками В. Британії, а її саму відокремлено; 2) не було вже найменшого сумніву щодо дволичної гри Сов. Союза, як це виясню є нота німецького міністерства закордонних справ. Як влучно покермував і цим разом свою акцію канц. Гітлер і з якою докладністю знову зумів вибрати відповідний момент, доказує найкраще анґлійська реакція. Промову Черчіля характеризує вибух нечуваного пересердя, бо щойно тепер він уповні зрозумів, яку нагоду програно в вересні 1939 року між В. Британією і СССР. Черчіль знає, що Німеччина приступає по закінченні конфлікту на заході до війни зі Совітами зовсім не ослабленою, але навпаки зміцненою до нечуваних меж. Він здає собі справу, що перемога нового ладу в Европі мусить прийти неминуче, бо канц. Гітлерові вдалось розвіяти оману зі Совітами в хвилині, коли Німеччина дійшла до кульмінаційного розвитку своїх політичних, військових і господарських сил. У звязку з тим він передчуває зовсім слушно, що перемога Німеччини над большевизмом буде лише пригравкою до неминучого погрому В. Британії. Совітську карту виштовхнено з рук В. Британії у хвилині, заки вона ще зуміла виграти американську карту".

—o—

ЯПОНІЯ НА СТОРОЖІ СВОЇХ ІНТЕРЕСІВ.

Японські часописи подають під велитенськими наголовками вістки про перші перемоги у війні з Сов. Росією. У своїх коментарях підкреслюють, що останні події не були несподіванкою для мієродатних японських кол. Відомі японські знавці обговорюють проблеми, які виринули для Японії у звязку з німецько-совітським конфліктом та напрямні дальшої японської політики.

„Не виключене, що хід подій доведе до такої ситуації, яка дозволила б Злученим Державам та Анґлії використати Сов. Росію, як випадову базу. Справді не слід сподіватися такого ходу подій, але така ситуація була б загрозливою для Японії".

І так **„Йоміюрі Шімбун"** пише:

З цього приводу японська преса звертається до уряду, щоби взяв під увагу всі можливості і поробив відповідні заходи та внеможливив подібні несподіванки.

—o—

ВІЙНА З БОЛЬШЕВИКАМИ Є СЕНЗАЦІЄЮ ДНЯ В АМЕРИЦІ.

Перші вістки про війну з большевиками — пише „Дойче Альґемайне Цайтунг" з 24. ц. м. — викликали великанське враження.

Радія подали цю відомість саме тоді, як в Ню-Йорку люди виходили із штучно охолоджуваних кін та театрів на розпечені вулиці. Такого сильного враження не викликала навіть велика офензива у травні 1940 р. Часописи повидавали негайно надзвичайні видання з великими наголовками і їх розхоплено вмить. Ця подія прийшла так ненадійно, що заскочила всіх. Кілька годин радіовисильні мусіли подавати тільки ці вістки й відсувати всі інші програмові речі на пізніше. Ціле місто слухало з найбільшою увагою проклямацію Фірера й заяву мін. фон Рібентропа. Американський уряд здержується з виявом свого становища супроти цієї — як усі кажуть — лискавки. Ясне, що для всіх християн ця війна є виявом великої радости й виступ Німеччини прийнято з висловами симпатії.

Тому не диво, що політика американського уряду тратить дотеперішній розгін проти Німеччини.

—o—

Коли хочете знати

про збройну силу, сухопутню, повітряну чи морську?

про панцирне військо?
про військове навчання?
про особовий склад збройної сили?
про військові ступені?
про сучасну зброю?
про червону армію?
і т. д., і т. д., і т. д.,

то спішіться із замовленням

Підручника військового знання

під наголовком
ВЧІМСЯ ВІЙСЬКОВОГО СЛІВНИЦТВА.

Там дуже багато військового знання найдете! — Під цей час конечне це кожному!

Ціна: 3.— зол., з пересилкою 3.30 зол.

Висилаємо за готівку — або за післяплатою. До Німеччини посилок за післяплатою висилати не можна. Всі, що находяться в Німеччині й хотять набути в нас книжки, повинні чеком вплатити належитість на наше конто ч. 68085 в Берліні, а нас повідомити карткою, які книжки маємо вислати. Чеки можна дістати в кожнім поштовім уряді й там повчать, як такий чек виповнити.

Замовляти: „Українське Видавництво"
Краків, Райхсштрассе 34.

НОВИНКИ

КАЛЕНДАР

ЧЕРВЕНЬ.

26. Четвер, — Мч. Акилини.
27. Пятниця — Єлисея пр.

— ЖІНОЦТВУ ПІД УВАГУ. Для підготови фахових провідниць харчевих пунктів влаштовуємо господарсько-адміністраційний курс. Підготова триватиме два тижні й обіймає господарську й адміністраційну частину масового прохарчування війська, переселенців, втікачів, працівників. Завдання актуальне для жінок із добрим господарським досвідом. Курс буде ведений фаховими силами у вечірніх годинах. Зголошення приймає Жіноча Секція, вул. Зелена 18.

— ВСІМ УКРАЇНЦЯМ, що перебувають в Німеччині, подаємо до відома, що „Самоучок німецької мови для початкуючих" у 30 лекціях із найважнішими правилами граматики та ключем до вправ (написав І. Корецький) можна дістати в Німеччині у Видавництві: Verlag Otto Harassowitz, Leipzig, Querstrasse 14. — Просимо за цією книжкою там звертатися. 1-3

— ДИРЕКЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ СЕМІНАРІЇ В КРИНИЦІ подає до відома, що вступні іспити на І., ІІ. і ІІІ. курс будуть відбуватися в днях 30. VI., 1. VII. і 2. VII. у шкільному будинку (вілля „Світ"). Вік кандидатів: на І. курс — уроджені в роках 1924 до 1927, на вищі курси — одним або двома роками старші. До іспиту треба предложити: метрику, останнє шк. свідоцтво та життєпис. — Омелян Цісик, управитель. 2189 2-3

— ЗАХОДОМ УОТ у КРАКОВІ відбудеться у днях 26. і 27. червня ц. р. в салі Старого Театру ВЕЧІР НАЦІОНАЛЬНИХ ТА РИТМІЧНИХ ТАНКІВ танкової групи п-ні Олени Бобинської із співучастю м-ра Романа Петріни. Початок в год. 19.30. Білети можна купити при касі Старого Театру від 8-ої год. у днях виступу. — Дохід призначений на Німецький Червоний Хрест і культурні цілі.

— ІНЖЕНЕРИ Й ТЕХНІКИ ВСІХ ЗВАНЬ подадуть на адресу О. П. У. Інженерів і Техніків при УЦК, Краків, Зелена 26/7, імя, прізвище, точну адресу, звання (спеціялізація) і літа приктики. — Господарський Відділ УЦК.

— НІМЦІ ПРО УКРАЇНСЬКУ СПІВАЧКУ. У „Кракавер Цайтунг" ч. 145 подано в рецензії „Музика у Відні" про нашу землячку ось що: „Дуже цікавий був вечір співачки українки Іванни Іваницької, що виступила вперше у Відні з народніми й мистецькими піснями своєї Батьківщини. Вона мала гарний успіх. Досі виступала вона в Берліні, Празі, Варшаві й Букарешті".

— „УКРАЇНІКА" В НІМЕЦЬКІЙ ПРЕСІ. У „Кракавер Цайтунг" ч. 145 поміщений гарний опис пера ред. Г. Андрашка „Краєвид перед воротами Львова". Поміщена теж світлина Львова та поліський краєвид.

—o—

Словацький нарід також приєднався до оборони культури проти большевизму

БРАТИСЛАВА, 26. 6. — У вівторок пополудне голова словацького уряду і словацький міністер закорд. справ д-р Тука прийняв німецького посла в Братиславі Людіна, щоби його повідомити про те, що словацька республика офіційно приступає до війни проти СССР. При тій нагоді словацький уряд звернувся до народу з такою відозвою:

„До Словацького Народу! В повній солідарності з Німеччиною словацький нарід займає те місце, що йому належиться для оборони європейської культури. Відділи словацької армії перейшли кордон словацької республики, щоби зеднатися з німецькими військами, що є в боях".

—o—

Флямандці проти Москви

БРІСЕЛЬ, 26. 6. — У Брiселі відбулося перше масове віче Флямандського Обєднання. На тому вічі промовляв провідник тієї організації Стаф де Клерк. Він обговорив становище флямандців у боротьбі проти Москви. Він заявив, що в війні Німеччини проти Совітів флямандські націоналісти є по стороні Німеччини й тепер більше, як колинебудь, вони повинні дружньо підтримати зусилля німецької зброї.

Справа еспанських добровольців у боях проти комуни

МАДРИД, 26. 6. — На запит, чи Еспанія хоче вислати добровольців до боротьби з червоною Москвою, шеф дипльоматичного кабінету заявив, що без огляду на загальне бажання тисяч еспанців, він не є уповноважений відповідати на цей запит. Одначе він міг заявити журналістам, що та подія, що Німеччина виповіла війну Совітам, викликала в еспанськім уряді величезне вдоволення, що відповідає внутрішнім почуванням усього еспанського народу. **Червона Москва — це спільний ворог Европи.** Проти цього ворога Еспанія вже перевела рішучу боротьбу.

Італійська преса і війна з большевизмом

РИМ, 26. 6. — Війна проти большевиків далі є головною темою римської преси. — Вона на першому місці поміщує повідомлення, що воєнні дії проти Совітів відбуваються пляново і з великими вислідами. Італійська преса зазначує, що німецькі та румунські війська зломили спротив величезних червовних військ і заподіяли ворогові дуже важкі втрати. Часописи в сензаційній формі подають також інформації, які фельдмаршал Кайтель подав до відома німецького уряду. Італійські щоденники стверджують, що з них недвозначно видно, що Совіти задумували несподівано напасти на Німеччину.

Велике вдоволення і признання викликало в італійській пресі те, що Словаччина приступила до війни проти большевиків. Італійський нарід зі справжньою симпатією і подивом — як пише пресова аґенція Стефанія — довідався, що словацькі війська перейшли кордон і беруть участь у хрестоносному поході проти большевиків. Словаччина доказала, що почувається до обовязків, які всі европейські народи мають тепер перед Европою. Гідна і відважна поведінка словацького народу є доказом, що моральна і духова велич народу не звязана з територіяльними розмірами його держави.

—o—

У ШВЕЦІЇ ФОРМУЄТЬСЯ КОРПУС ДОБРОВОЛЬЦІВ ПІД ПРОВОДОМ ҐЕНЕРАЛА ЛІНДЕНА.

ГЕЛЬСІНКІ, 26. 6. — Фінляндію відвідав ґен. Лінден, що був командантом шведського корпусу добровольців, сформованого проти большевиків підчас фінляндсько-совітської війни в 1939/40 рр. Він прийняв представників преси і заявив, що хоче познайомитися з інишнім положенням Фінляндії.

АМЕРИКА НЕ МАЄ ОХОТИ ВОЮВАТИ ЗА БОЛЬШЕВИЗМ.

НЮ-ЙОРК, 26. 6. — „Коли Злучені Держави тепер приступлять до війни, то від того мусітимемо паленіти, бо мусітимемо воювати для комуністичної імперії" — сказав чільний представник тих американців, що є проти встрявання у війну, сенатор стейту Монтана Вілер, коли промовляв минулого понеділка в парку Гайленд в Ілінойс. Всі інші його прихильники висловилися таксамо.

—o—

АЗІЯ СПОДІВАЄТЬСЯ ЗАЛОМАННЯ КОМУНІЗМУ.

НЮ-ЙОРК, 26. 6. — Американський щоденник „Ню-Йорк Емерикен" повідомляє з Шангаю, що війна із Совітами викликала в Азії сильніше враження, ніж вибух війни між Німеччиною та Англією. Не сумніваються там, що режім Сталіна й комунізм заломляться.

—o—

ЯПОНІЯ Й КИТАЙ ПРОТИ КОМУНІЗМУ.

ТОКІО, 26. 6. — Голова японського уряду князь Коное та премієр китайського нанкінського уряду Ван-Чін-Вей проголосили в понеділок пополудні спільну заяву в справі своїх розмов, що відбулися в Токіо останніми днями. В тій заяві звертає увагу дві-ці зазначена необхідність знищити комунізм у східній Азії. На вступі своєї заяви вони пригадали свої попередні заяви. Оба державні мужі тоді заявили, що їх спільна мета — відбудова й реорґанізація Далекого Сходу. Засобами до того мають стати: приязні взаємини, спільна оборона проти комунізму та господарська співпраця заціказлених держав. Заява зазначує, що порозуміння Японії, Китаю й Манджукуо спирається на тих трьох головних точках.

„ДОБРЕ ЗБЕРЕЖЕНА ТАЙНА". КОМУНІСТИЧНО-АНҐЛІЙСЬКІ МАХІНАЦІЇ.

ШТОКГОЛЬМ, 25. 6. — Політичний кореспондент анґлійського щоденника „Дейлі Експрес" повідомляє, що недільна заява Черчіля про те, що він остеріг Сталіна перед німецькою небезпекою, є доказом, що тієї воєнної тайни добре берегли. Покищо можна тільки не зрадити, що ще перед роком, коли сер Стафорд Крипс виїхав до Москви, він повіз теж лист Черчіля до Сталіна. Зміст цього листу був такий, що співпраця большовиків з Анґлією необхідна, щоби спинити ріст націонал-соціялізму. — Коли Крипс прийшов до переконання, що треба сподіватися вибуху війни між Німеччиною і СССР. в найближчому часі, він виїхав до Лондону з дуже докладним звітом.

—o—

НОВИНА!

Появилася в продажі книжка
Б. Романенчука

Українське Письменство

Популярний нарис для молоді й самоосвіти.
Ч. І. (До Котляревського).

Книжка видана на гарному папері, багато ілюстрована, двокольорова окладинка, стор. 136, форм. 12×17 цм.

Ціна: 3.— зол., з пересилкою 3.30 зол.
Питайте за нею по всіх книгарнях!

Висилаємо за готівку — або за післяплатою. До Німеччини посилок за післяплатою висилати не можна. Всі, що находяться в Німеччині й хотять набути в нас книжки, повинні чеком вплатити належитість на наше конто ч. 68085 в Берліні, а нас повідомити карткою, які книжки маємо вислати. Чеки можна дістати в кожнім поштовім уряді й там повчать, як такий чек виповнити.

Замовляти: „Українське Видавництво"
Краків, Райхсштрассе 34.

НАДІЙШЛА ХВИЛИНА ПОРАХУНКУ З БОЛЬШЕВИЗМОМ.

МАДРИД, 26. 6. — Прилюдна опінія стверджує, що Еспанія находиться перед новою ситуацією і що мусить взяти активну участь в акції. Домашня війна відбувалась під гаслом „цивілізація заходу". Ця сама ідея характеризує проклямацію канц. Гітлера. Ненависть, з якою національна Еспанія відноситься до Сов. Росії, ясна і незаперечна і з тієї причини війну зі Совітами прийняли всі з найбільшим вдоволенням. Велитенське захоплення огорнуло передусім еспанську молодь, яка вітає війну зі словами: „Нарешті надійшла хвилина остаточного порахунку з большевизмом".

—o—

51 НАЛЕТІВ НА ОЛЕКСАНДРІЮ.

АТЕНИ, 26. 6. — Зі своїх нових летунських баз німецькі літаки перший раз заатакували вночі на 5. 6. ц. р. пристань в Олександрії. Після того ця важна для бритійської фльоти пристань на Середземному морі перебула вже 51 бомбових атак. Головним предметом тих усіх атак були обекти в воєнному порті й склади нафтової ропи. Німецькі бомби спричинили там великі шкоди.

—o—

МАРОКАНСЬКІ ЛЕГІОНЕРИ ВІРНІ ПЕТЕНОВІ.

ВІШІ, 26. 6. — Ген. **Вейґан** і ґен. **Ноґ** перевели в Касаблянці заприсяження 10.000 мароканських леґіонерів на вірність урядові марш. **Петена**.

Ген. Вейґан виголосив промову до вояків, в якій заявив, що всі французи повинні памятати про **Сирію**, де французькі війська хоч вони чисельно й технічно слабші та відрізані від світу та без ніякої допомоги — хоробро боронять честь й гідність Франції. „Армія в Африці — казав ґен. Вейґан — також зобовязана боронити чести й гідности батьківщини. Наш колишній союзник став сьогодні нашим найзавзятішим ворогом і послуговується при нападах на французьку кольоніяльну імперію декількома зрадниками, що показують ворогові слабі місця. Не має ніякого оправдання для тієї нікчемної зради французької батьківщини".

—o—

СМІЛИВА АТАКА ІТАЛІЙЦІВ.

РИМ, 25. 6. — **Головне Командування Італійської Армії** подає:

В Північній Африці італійські й німецькі літаки бомбардували вчора укріплення та скупчення самоходів у **Тобруці**. Підчас очищування терену боїв під **Солюмом** число анґлійських панцирних возів, що впали в руки військ оси, зросло до 249, з чого 12 було зовсім здатних до акції.

У Східній Африці дня 22. 6. військові частини з залоги Уольчефіт під проводом пор. Ґонелля сміливим випадом вдерлися глибоко у ворожі лінії та завдали ворогові поважні втрати, забрали полонених, здобули гармати й муніцію. Підчас тієї акції відзначилася особливо одна частина дивізії „Амгара" та одна частина дивізії „Альтіпяно".

Три анґлійські літаки у приземному леті над Сиракузами бомбардували лікарню Червоного Хреста. Вбито одну жінку.

—o—

РЕВЕЛЯЦІЇ ПРО МІСІЮ КРІПСА.

БЕРЛІН, 26. 6. — Міродатні кола в Берліні заявили вчора представникам закордонної преси, що незадовго оголосять „прецікаві ревеляції" на тему місії бритійського амбасадора в Москві Кріпса та його ролі щодо анґлійсько-совітської співпраці проти Німеччини. Далі закомуніковано, що оголошений матеріял виявить прецікаві факти про гру деяких осіб, які є під опікою Анґлії.

—o—

ЗАВЗЯТА ОБОРОНА У СХІДНІЙ АФРИЦІ.

РИМ, 26. 6. — **Головне командування Італійської Армії** подає: У Північній Африці діяльність артилерії на фронті Тобрук. Летунство держав оси збомбардувало кораблі у пристані, самоходи, становища протилетунської артилерії і маґазини муніції в Тобруці. Італійські бомбові і торпедні літаки заатакували ворожі кораблі, що плили між Тобруком і Сіді Ель Барані та поцілили один кружляк.

Вночі на 24 червня ц. р. бритійські літаки скинули бомби на Бенґазі і Тріполіс. **У Східній Африці** італійські війська, які відступили з Гіма, получились з військовими відділами, що зайняли в останньому часі становища в західній частині Ґалльо і Сідамо та продовжують там далі свою завзяту оборону.

—o—

БОРОТЬБА З БОЛЬШЕВИЗМОМ-АНТИХРИСТОМ.

РИМ, 26. 6. — З великим захопленням і глибоким переконанням жде Італія хвилини остаточного порахунку зі Совітами. Католицька преса в Італії пише, що всі відносяться найприхильніше до цієї війни з большевизмом, що є найбільшим ворогом християнства. Римський часопис „Авеніре" пише, що большевизм є втіленням антихриста.

—o—

ДО ВАШИХ БІБЛІОТЕК!
ЗАМОВТЕ, ДОПОВНІТЬ ЇХ

Проклятий Камінь

повість із козацьких часів.
За В. Лозинським
перобив на українське **М. Ценевич.**

ВЖЕ ПОЯВИЛАСЯ У ПРОДАЖІ!

Книжка дуже гарно видана, 192 стор. друку, форм. 15×21 цм.

Ціна: 5.— зол., з пересилкою 5.60 зол.

Висилаємо за готівку — або за післяплатою.

До Німеччини посилок за післяплатою висилати не можна. Всі, що находяться в Німеччині й хотять набути в нас книжки, повинні чеком вплатити належитість на наше конто ч. 68085 в Берліні, а нас повідомити карткою, які книжки маємо вислати. Чеки можна дістати в кожнім поштовім уряді й там повчать, як такий чек виповнити.

Замовляти: „Українське Видавництво"
Краків, Райхсштрассе 34.

КОМУНІКАТ.

ДОПОМОГА УКРАЇНСЬКИМ УЧИТЕЛЯМ.

В доповненні до нашого оголошення у „Віснику УЦК" з 15. 6. 1941 р., ч. 12 і в українській пресі про допомогу заслуженим учителям (кам) у цілі порятування й підкріплення їхнього захитаного здоровя, подаємо до відома дальші інформації шкільного інспектора п. Чупруна з Ной-Маркту (Нового Торгу), що є заразом головою УДК у Ной-Маркті:

1. **В ЩАВНИЦІ** є зарезервованих 15 ліжок з 10 матерацами і 5 сінниками в кількох шкільних салях. Приватно коштує помешкання 3 зол. денно. Удержання (мешкання з харчем) в пансіонах І-ої категорії 20 зол. денно, II. кат. 16 зол. денно, III. кат. 12—13 зол. денно від особи.

2. **В ЗАКОПАНОМУ** будуть учителі приміщені в школі ч. 2 при Ной-Марктштрассе. До диспозиції є 8 великих саль і 1 мала. Є там 15 ліжок із матерацами, коцами, умивальками й ін., отже можна вигідно примістити 15 осіб. На випадок потреби можна навіть вести кухню під власною управою, бо є й відповідний кухонний посуд. Крім цього наші ресторани в Закопаному можуть давати цілоденний харч по 5—6 зол. денно, якщо заінтересовані особи постараються про харчеві картки.

УЦК звернувся до Харчевого й Господарського Уряду при Старостві в Ной-Маркті з проханням, щоб для тих українських учителів, які прийдуть у цей повіт на лікування, видав харчеві картки на цукор, муку, хліб, товщ і мясо. Є надія, що уряд полагодить це прохання позитивно. Крім того за послугу треба буде заплатити 5—6 зол. від особи.

3. **РАБКА** — подасть умовини пізніше.

Всі школи будуть вільні від 5. липня 1941 р. і учителі(ки) можуть негайно їх займати, одначе не пізніше, як 15. липня 1941 р., бо від 15. серпня 1941 р. будуть переводити ремонт шкільних будинків.

Прохаємо й інші УДК та Делеґатури, що в їх районах є лікувальні чи кліматичні місцевості, негайно повідомити УЦК в Кракові, Зелена 26, про висліди їхніх заходів у справі приміщення учителів(ок) лікуванців.

Пригадуємо, що учителі(кн), які рефлектують на допомогу, внесуть подання до УЦК через свої УДК (Делеґатури).

Необхідні: лікарське ствердження й опінія УДК (Делеґатури), без того подання не будуть розглядати.

Петенти(ки), що їм УЦК признасть допомогу, одержать про це повідомлення, а признану допомогу в квоті 150 зол. перешле петентові(ці) на місце його(її) лікування чи відпочинку, як тільки одержить від нього (неї) вістку, що туди вже приїхав(ла).

Шкільний Відділ УЦК.

Дрібні оголошення

Хтось залишив у канцелярії Нової Денникової Друкарні плащ і ключі. Власника(ків) проситься відібрати ці речі. 1-1

Зварич Еміль, Siebenhöfen Nr. 8, p. Kreis Bärn, пошукує за Зваричем Іваном, Роґовським Володимиром, Грицаєм Михайлом і Олексою Добушем із Зборова. 2196 1-1

Експедитор ЗАРІЧНИЙ МИХАЙЛО
КРАКІВ, МАЗОВЕЦЬКА 39, телефон 160-09,
ВИКОНУЄ ВСІ ЧИННОСТІ
1982 З ОБСЯГУ ТРАНСПОРТУ.
Поручається П. Т. Українській Клієнтелі.

Український Допомоговий Комітет у Ряшеві прийме орґанізатора-освітника з практикою, що рівночасно мав би бодай частинне знання з господарської ділянки. Платня 350 зол. місячно. Ближчі інформації в канцелярії УДК, Ряшів, вул. Бернардинська 7. 2179 4-4

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ: Ціла сторінка 600 зол., пів сторінки 320 зол., 1/4 сторінки 180 зол., 1/8 сторінки 150 зол., 1/16 сторінки 80 зол.
МЕНШІ ОГОЛОШЕННЯ: 1 міліметер ширини 1 шпальти (або його місце) 1 зол. — В тексті 100% дорожче, на першій сторінці 200% дорожче.
ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ: 30 сотиків за слово, найменше 3 зол. Для шукаючих праці 15 сот. за слово. Матримоніяльні по 50 сот. за слово.
КНИЖКИ: Всі книжки нашого видавництва продають книгарні й адміністрація видавництва. Хто хоче замовити книжки просто на свою адресу — повинен наперед прислати належитість і на пересилку, а тоді вишлемо бажані книжки.

ПЕРЕДПЛАТА „Кр. В.": Передплату треба вплачувати згори. Передплата однакова в краю й закордоном. Часопису на кредит не можемо висилати. При зміні адреси треба все подавати попередню адресу.

ВИСИЛКА ГРОШЕЙ: Гроші на передплату з Ґенеральної Ґубернаторства треба посилати переказами або чеками нашого видавництва Sch A Warschau Nr. 3.812. З Німеччини чеками нашого видавництва на Postscheckkonto Berlin № 68085.
З Протекторату: чеками „Українського Видавництва" Postsparkasse Prag 78.513. — Із Словаччини чеками Tatra banka, filialka v Bratislave, Bratislava, № 5015 на р-к Ukrainske Nakladatelstvo v Krakove. — Курс 1 нім. марки 2 зол., 1 чеської кор. 0.20 зол., 1 словацької кор. 0.20 зол.
При висилці грошей все треба подати на що призначені гроші. Звертаємо увагу: подавати чітку і докладну адресу.

За Редакцію відповідає начальний редактор М. Хомяк у Кракові. Видає „Українське Видавництво", Краків, вул. Райхсштрассе 34, II. Тел. [illegible]
З друкарні „Нова Друкарня Денникова" під наказною управою, Краків, вул. Ожешкової 7, тел. 102-79.
Verantwortlich für den Gesamtinhalt und Anzeigenteil: Hauptschriftleiter M. Chomiak, Krakau. Verlag: „Ukrainischer Verlag" G. m. b. H. Krakau, Reichsstrasse 34, Fernspr. 200-20. — Druck: „Neue Zeitungsdruckerei", Kommissarische Verwaltung, Krakau, Orzeszkowagasse 7, Fernsprecher 102-79